

The Holy See

Послання Святішого Отця Венедикта XVI ДО МОЛОДІ УСЬОГО СВІТУ З НАГОДИ XXIII світового ДНЯ МОЛОДІ

*«Приймете силу Святого Духа, що на вас зійде,
і будете моїми свідками» (Ді 1,8)*

Дорога молоде!

1. XXIII Світовий День Молоді

З великою радістю я завжди згадую моменти, проведені разом з вами в Кельні, в серпні 2005 року. В кінці того незабутнього прояву віри і натхнення, який залишився у мене в душі і в серці, я призначив вам побачення на наступній зустрічі, яка відбудеться в Сіднеї, в 2008 році. Це буде XXIII Світовий День Молоді, який матиме тему: *«Приймете силу Святого Духа, що на вас зійде, і будете моїми свідками» (Ді 1,8)*. Провідним елементом духовної підготовки до зустрічі в Сіднеї – це Святий Дух та місія. Якщо в 2006 році ми роздумували над Святим Духом як над *Духом правди*, то в 2007-му ми намагаємося збагнути його глибше як *Духа любові*, щоб розпочати шлях до Світового Дня Молоді 2008 року, роздумуючи над *Духом кріпості та свідчення*, що дарує нам мужність жити Євангелієм і сміливість його проголошувати. Тому дуже важливо, щоб кожен з вас, молодих, у своїй спільноті та разом зі своїми вихователями міг роздумувати над цією головною дійовою Особою в історії спасіння, якою є Святий Дух або Дух Ісуса, щоб досягти цих високих цілей: розпізнавати правдиву ідентичність Духа, слухаючи насамперед Слово Боже в Об'явленні Біблії; чітко усвідомити його постійну й активну присутність у житті Церкви, особливо пізнаючи, що Святий Дух виявляє себе “душею”, життєвим диханням особистого християнського життя завдяки Святим Тайнам християнського втаємничення – Хрещенню, Миропомазанню і Євхаристії; таким чином осягнути зріле розуміння Ісуса, що постійно стає більш глибоким і радісним, і,

одночасно, на зорі третього тисячоліття, практично втілити в життя Євангелія. Цим посланням я радо пропоную натхнення на роздуми, щоб ви могли поглибити їх упродовж цього року підготовки, над якими перевірити якість вашої віри до Святого Духа, віднайти її, якщо вона втрачена, укріпити її, якщо вона ослабла, насолоджуватися нею як супутницею Отця і Сина Ісуса Христа, саме завдяки необхідному діянню Святого Духа. Ніколи не забувайте, що Церква, та і все людство, яке вас оточує сьогодні і яке чекає на вас у вашому майбутньому, очікує багато від вас, молодих, тому що ви маєте в собі найвищий дар Отця, Духа Ісуса.

2. Обіцянка Святого Духа в Біблії

Уважне слухання Слова Божого про таїнство і діяння Святого Духа відкриває нам світ великих та привабливих знань, які підсумовую в наступних пунктах.

Незадовго до Вознесіння Ісус сказав учням: «Я вам пошлю те, що мій Отець обіцяв був» (Лк 24,49). Це здійснилося в день П'ятидесятниці, коли вони перебували на молитві в Трапезній разом з Дівою Марією. Зіслання Святого Духа на Церкву, яка народжується, було виконанням однієї з дуже давніх обіцянок Бога, яка сповіщалась і готувалась в усьому Старому Завіті.

Справді, з перших сторінок, у Біблії згадується про дух Божий, як *лодих*, що «ширив над водами» (див.: Бт 1,2), і уточнюється, що Бог *вдихнув* у ніздрі людини *дыхання* життя (див.: Бт 2,7), таким чином вселяючи в нього саме життя. Після первородного гріха цілющий дух Божий численно проявиться в історії людства, закликаючи пророків, щоб призвати вибраний народ повернутися до Бога і вірно дотримувати заповіді. У знаменитому баченні пророка Єзекиїла Бог оживляє Своїм духом ізраїльський народ, що зображений у вигляді «сухих кісток» (див.: Єз 37,1-14). Йоїл у своєму пророцтві говорить про «зіслання Духа» на весь народ, нікого не виключаючи: «А після того, – пише святий Автор, – я виллю мій дух на всяке тіло... Та й на рабів та на рабинь того часу я виллю дух мій» (Йоїл 3, 1-2).

Коли настала «повнота часу» (див.: Гал 4,4), ангел Господній сповістив Діві з Назарету, що зійде на Неї Дух Святий і «сила Всевишнього» осяє її. Тому народжений нею буде святим і назветься Сином Божим (див.: Лк 1,35). Згідно зі слів пророка Ісаї Месія – це той, на кому осяде Господній Дух (див.: Іс 11,1-2; 42,1). Саме це пророцтво повторює Ісус на початку свого прилюдного служіння в синагозі Назарету: «Господній Дух, – сказав Він здивованим присутнім, – на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятий» (Лк 4,18-19; див.: Іс 61,1-2). Звертаючись до присутніх, Він застосує ці пророчі слова до себе самого, стверджуючи: «Сьогодні збулося це писання у вухах ваших» (Лк 4,21). І ще до своєї смерті на хресті Він неодноразово сповіщатиме учням про пришествя Святого Духа, «Утішителя», місія якого полягатиме в тому, щоб свідчити про нього і

допомагати вірним, навчаючи та провадячи їх до повноти Правди (див.: Йо 14,16-17.25-26; 15,26; 16,13).

3. П'ятидесятниця – початок місії Церкви

Увечері дня свого воскресіння, Ісус, з'явившись учням, «дихнув на них і каже їм: “Прийміть Духа Святого!”» (Йо 20,22). Із ще більшою силою Святий Дух зійшов на Апостолів у день П'ятидесятниці: «Аж ось роздався знезацька з неба шум, – читаємо в *Діяннях Апостолів*, – неначе подув буйного вітру, і сповнив увесь дім, де вони сиділи. І з'явилися їм поділені язики, мов вогонь, і осів на кожному з них» (Ді 2,2-3).

Святий Дух *внутрішньо оновив* Апостолів, наділивши їх силою, яка додала їм *сміливості сповіщати* без страху: “Христос помер і воскрес!” Вільні від всякого страху, вони почали говорити *відверто* (див.: Ді 2,29; 4,13; 4,29.31). З переляканих рибаків, вони стали сміливими проповідниками Євангелія. Навіть їхні вороги не могли зрозуміти, як ці «неосвічені і прості» (див.: Ді 4,13) люди здатні проявити таку мужність і з радістю переносити труднощі, страждання і переслідування. Ніщо не могло зупинити їх. Тим, хто намагався примусити їх замовкнути, вони відповідали: «Не можемо, бо ми говорили про те, що самі бачили та чули» (Ді 4,20). Так народилася Церква, яка від дня П'ятидесятниці не припиняє поширювати Добру Новину «аж до краю землі» (Ді 1,8).

4. Святий Дух – душа Церкви і принцип сопричастя

Але, щоб зрозуміти місію Церкви, нам слід повернутися в Трапезну, де перебували разом учні (див.: Лк 24,49), молячись разом з Марією, “Матір'ю”, в очікуванні обіцяного Духа. Кожна християнська спільнота повинна постійно черпати натхнення з цього образу Церкви, яка народжується. Апостольська і місіонерська плодючість у своїй основі не є результатом уміло розроблених і “ефективних” душпастирських програм чи методів, але ж це є плодом безперестанної спільної молитви.^[1] Крім того, ефективність місії припускає те, щоб спільноти були об'єднаними, тобто щоби мали «одне серце й одну душу» (див.: Ді 4,32), і щоб були готові свідчити про любов і радість, чим Святий Дух наповнює серця вірних (див.: Ді 2,42). Слуга Божий Іван Павло II писав, що місія Церкви, перш ніж стати дією, спочатку має бути свідченням і розповсюдженням.^[2] Так було на початку християнства, пише Тертуліан, коли погани наvertsалися, бачивши любов, що панувала серед християн: «Бачиш, – говорили вони, – як вони люблять один одного».^[3]

Завершуючи цей короткий огляд Божого Слова в Біблії, я закликаю вас звернути увагу на те, що Святий Дух є найбільшим даром Бога людині, а саме найвищим свідченням його любові до нас – любові, яка конкретно проявляється як “«так» життю”, яке Бог бажає кожному своєму створінню. Це “«так» життю” має свою повну форму в Ісусі з Назарету і в Його перемозі над злом через відкуплення. Саме тому ніколи не забуваймо, що Євангелія Ісуса,

саме в силі Духа, не обмежується простим переліком фактів, але прагне стати «доброю новиною для бідних, звільненням для полонених, прозінням для сліпих...» (див.: Лк 4, 18). Це все чітко виявилось в день П'ятидесятниці, ставши благодаттю і завданням Церкви перед світом, її першочерговою місією.

Ми є плодами цієї місії Церкви через діяння Святого Духа. Ми несемо в собі цю печать любові Отця до Ісуса Христа, якою є Святий Дух. Не забуваймо про нього, бо Дух Господній завжди пам'ятає про кожного з нас і бажає, особливо через вас, молодих, викликати в світі вітер і вогонь нової П'ятидесятниці.

5. Дух Святий – “духовний Вчитель”

Дорога молоде, Святий Дух і сьогодні продовжує діяти з силою в Церкві, і Його плодів є так багато, наскільки ми готові розкритися Його оновлюючій силі. Тому важливо, щоб кожен з нас знав Його, увійшов у сопричастя з Ним і дав Йому себе провадити. Але тут природно виникає питання: ким є для мене Святий Дух? Адже є багато християн, для яких Він продовжує залишатися “великим незнайомцем”. Ось чому, готуючись до наступного Світового Дня Молоді, я хотів би запропонувати кожному з вас поглибити особисте пізнання Святого Духа. У нашому Символі Віри ми проголошуємо: «Вірую в Духу Святого, Господа животворящего, що від Отця і Сина походить» (*Нікейсько-Константинопольський Символ*). Так, Святий Дух, Дух любові Отця і Сина, є Джерелом життя, що нас освячує, «бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (*Рм 5,5*). Та все ж таки недостатньо лише знати Його – потрібно Його прийняти як провідника наших душ, як “духовного Вчителя”, Який вводить нас у Таїнство Св. Трійці, бо тільки Він може збудити в нас віру і дати можливість жити нею щодня в повноті. Він приближує нас до інших, запалює в нас вогонь любові, робить нас місіонерами Божої любові.

Я добре знаю, яку велику повагу і любов до Ісуса ви маєте у своїх серцях, як ви прагнете зустріти Його і поговорити з Ним. Тому пам'ятайте, що саме присутність Духа в нас засвідчує, створює і будує нашу особу на Особі самого Ісуса, розп'ятого і воскреслого. Тому станьмо близькими і рідними Святому Духу, щоб бути й з Ісусом.

6. Святі Тайни Миропомазання та Євхаристії

Але, – скажете ви, – як ми можемо дати Святому Духу відновити нас і зрости в нашому духовному житті? Відповідь – ви знаєте – така: це можна зробити за допомогою Святих Тайн, бо віра народжується і зміцнюється в нас завдяки Святим Тайнам, насамперед через Тайни християнського втаємничення – Хрещення, Миропомазання та Євхаристію, – які є взаємодоповнюючими і нерозривними.^[4] Ця істина про три Тайни, що уділяється на початку нашого християнського буття, занедбується в житті віри багатьох християн, для яких вони є жестами, що відбулися в минулому, без реального впливу на сьогоднішній день, це немов

коріння, позбавлене життєвих соків. Трапляється таке, що, отримавши Хрещення і Миропомазання, багато молоді віддаляються від життя віри. І є також молоді, які навіть не отримали цих Тайн. А саме через Тайну Хрещення, Миропомазання і потім постійно через Євхаристію, Святий Дух робить нас дітьми Божими, братами Ісуса, членами своєї Церкви, здатними давати правдиве свідчення Євангелія і отримувати радість від віри.

Тому я закликаю вас роздумати над тим, що я вам тут пишу. Сьогодні особливо важливо знову відкрити Тайну Миропомазання і віднайти її значення для нашого духовного зросту. Той, хто отримав Святі Тайни Хрещення і Миропомазання, нехай пам'ятає, що він став “храмом Духа”: у ньому живе Бог. Нехай він завжди усвідомлює це і робить так, щоб цей скарб у нім приносив плоди святості. Той, хто хрещений, але ще не отримав Тайни Миропомазання, нехай готується прийняти її, знаючи, що таким чином він стане “завершеним” християнином, оскільки Миропомазання удосконалює благодать Хрещення.^[5]

Свята Тайна Миропомазання дає нам *особливу силу* для свідчення і прославляння Бога усім нашим життям (див.: Рм 12,1); вона глибоко усвідомлює нас у нашій приналежності до Церкви, “Тіла Христового”, якого всі ми є живими членами і пов'язаними один з одним (див.: 1 Кор 12,12-25). Віддаючи себе під провід Духа, кожен хрещений може дати свій внесок до воздвиження Церкви, завдяки *харизмам*, які Він дає, бо «кожному дається виявлення Духа на спільну користь» (1 Кор 12,7). І коли Дух діє, то приносить в душу свої плоди: «любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброту, вірність, тихість, стриманість» (Гал 5,22). До тих, хто з вас ще не отримав Тайни Миропомазання, я звертаюся з сердечним закликом підготуватися прийняти її, прохаючи допомоги у своїх священиків. Це особлива нагода благодаті, яку пропонує вам Господь, не упускайте її!

Хотів би додати декілька слів про Євхаристію. Щоб зростати в християнському житті, необхідно житись Тілом і Кров'ю Христа, адже ми хрещені і миропомазані заради того, щоби приступати до Євхаристії.^[6] “Джерело і вершина” церковного життя – Євхаристія, це “постійна П'ятидесятниця”, оскільки кожного разу, коли ми приймаємо участь на Святій Літургії, отримуємо Святого Духа, який з'єднує нас глибше з Христом і в нього перетворює. Якщо, дорога молоде, ви часто братимете участь в Євхаристійному богослужінні, якщо присвятите трохи вашого часу Адорації Св. Тайн, то з Джерела любові, яким є Євхаристія, у вас з'явиться радісна спроможність присвятити своє життя наслідуванню Євангелія. Одночасно з цим ви відчуєте, що там, де не вистачає наших сил, Святий Дух змінює нас, наповнюючи своєю силою і роблячи повноцінними свідками місійного запалу воскреслого Христа.

7. Потреба і невідкладність місії

Багато молодих людей дивляться на своє життя з тривогою, задають багато питань стосовно свого майбутнього. Стурбовані, вони запитують: як жити в світі, повному безлічі

великих несправедливостей та страждань? Як реагувати на егоїзм і насильство, які іноді здаються переважаючими? Як надати значення своєму життю? Як зробити так, щоби плоди Духа, про які ми згадували вище, – «любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, доброта, вірність, тихість, здержливість» (п. 6), – наповнили цей зраний і крихкий світ, а насамперед світ молоді? На яких умовах життєдайний Дух першого створіння, і особливо другого створіння, або відкуплення, може стати душею нового людства? Не забуваймо, що чим більшим є дар Божий, – а дар Духа Ісуса є найбільшим, – тим більшою є потреба світу отримати його, а отже, великою і захоплюючою є місія Церкви, яка полягає в тому, щоб достовірно свідчити про це. І ви, молоде, на Світовому Дні Молоді, певним чином свідчите про бажання брати участь у цій місії. У зв'язку з цим, дорогі друзі, мені хочеться нагадати вам тут про деякі основні правди, над якими слід задуматися. Я ще раз повторюю вам, що тільки Христос може наповнити найглибші натхнення людського серця; тільки Він здатний гуманізувати людство і привести його до Своєї «божественності». Силою Свого Духа Він вливає в нас божественне милосердя, яке робить нас здатними любити ближнього і бути готовими служити йому. Святий Дух просвіщає, об'являючи розп'ятого і воскреслого Христа, вказує нам шлях, щоб ми стали більш схожими на Нього, тобто щоб ми були «виразом і знаряддям любові, що з нього витікає».[7] І хто віддає себе під провід Духа, розуміє, що присвятити себе служінню Євангелія – це не якийсь другорядний вибір, тому що відчуває, наскільки потрібно передати й іншим цю Добру Новину. Проте необхідно пригадати ще раз про те, що ми можемо бути свідками Христа лише тоді, коли віддамося під провід Святого Духа, який є «головним діячем евангелізації»[8] і «головною дійовою особою місії».[9] Дорога молоде, як неодноразово наголошували мої сучасні Попередники Павло VI та Іван Павло II, сьогодні як ніколи необхідно сповіщати Євангелія і свідчити віру.[10] Хтось може подумати, що, представляючи дорогоцінний скарб віри людям, які її не розділяють, ми проявляємо нетерпимість стосовно них, але це не так, оскільки пропонувати Христа не означає нав'язувати його.[11] Втім, дві тисячі років тому, дванадцять Апостолів віддали життя за те, щоб Христос став відомим і любленим. З тих пір Євангелія продовжує розповсюджуватися століттями, завдяки чоловікам і жінкам, що натхненні таким місіонерським завзяттям. Тому і сьогодні потрібні учні Христа, які не шкодували б часу і сил для служіння Євангелію. Потрібні молоді люди, які б згодились, щоб у них палала Божою любов'ю, і які щедро відповіли би на наполегливий заклик Євангелія, як це зробили у минулому багато молодих блаженних і святих, а також у близькі до нас часи. Особливо, я запевняю вас, сьогодні Дух Ісуса закликає вас, молодих, нести благу звістку про Ісуса вашим ровесникам. Безсумнівна трудність дорослих прийняти зрозумілий та переконливий молодий світ може бути знаком, яким Дух має намір спонукати вас, молодих, зайнятися цим. Вам знайомі ідеали, розмовна мова, а також рани, очікування і загальною прагнення добра вашим ровесникам. Відкривається широкий світ відчуттів, праці, формації, очікування і молодих страждань... Нехай кожен з вас має мужність пообіцяти Святому Духові привести якогось хлопця чи дівчину до Ісуса Христа таким способом, який він вважає найкращим, вміючи «делікатно збагнути надію, яка є іншому» (див.: 1 Пт 3, 15).

Але щоб досягти цієї мети, дорогі друзі, будьте святими, будьте місіонерами, оскільки неможливо ніколи відокремлювати *святість* від *місії*.^[12] Не бійтеся стати святими місіонерами, як, наприклад, св. Франциск Саверій, що пройшов по Далекому Сходу, сповіщаючи Дорю Новину до повного виснаження сил, або як св. Тереза Дитини Ісуса, яка була місіонером, навіть не покидаючи Кармель: як один, так і друга є “Місійними Покровителями”. Будьте готові віддати ваше життя, щоб прояснити світ правдою Христа; щоб відповісти любов’ю на ненависть і зневагу до життя; щоб проголошувати надію воскреслого Христа у всіх куточках землі.

8. Виблагати для світу “нову П’ятидесятницю”

Дорога молоде, я чекаю вас у липні 2008 в Сіднеї у великій кількості. Це буде нагода провидіння, щоб відчути вповні силу Святого Духа. Нехай вас буде там багато, щоб бути знаком надії і цінної підтримки для церковної спільноти в Австралії, яка готується прийняти вас. Для молоді Країни, яка продемонструє нам гостинність, це буде винятковою можливістю сповістити красу і радість Євангелія суспільству, яке у багатьох аспектах є секуляризованим. Австралія, як і вся Океанія, має потребу знову відкрити своє християнське коріння. У пост-синодальному Зверненні до Церкви в Океанії Іван Павло II писав: «Силою Святого Духа Церква в Океанії готується до нової евангелізації народів, які сьогодні жадають Христа... Нова евангелізація є пріоритетом для Церкви в Океанії».^[13]

Закликаю вас присвятити час молитві і вашому духовному формуванню на цьому останньому відрізку шляху, який веде нас до XXIII Світового Дня Молоді, щоб у Сіднеї ви змогли відновити обітниці вашого Хрещення і Миропомазання. Ми разом благатимемо Святого Духа, просячи з довірою у Бога дару оновленої П’ятидесятниці для Церкви і для людства третього тисячоліття.

Хай вас провадить в ці місяці Марія, що є в молитовній єдності з Апостолами в Трапезній, і нехай вона виклопоче для всіх молодих християн нове зіслання Святого Духа, яке запалить їх серця. Пам’ятайте: Церква покладається на вас! Ми, Пастирі, особливо молимося за те, щоб ви любили і все більше віддавалися любові Ісуса і віддано наслідували його. З цими відчуттями я благословляю всіх вас з великою любов’ю.

З Лорендзаго, дня 20 липня 2007 р.Б.

ВЕНЕДИКТ XVI

**Переклад здійснено Патріаршою Комісією у Справах Молоді
Української Греко-Католицької Церкви**

- [1] Див.: Павло VI, Апостольське звернення *Evangeliiinuntiandi* [Звіщати Євангелія], 75.
- [2] Див.: Іван Павло II, Енцикліка *Redemptorismissio* [Післаництво Відкупителя], 26.
- [3] Див.: Тертуліян, *Апологетик*, 39 § 7.
- [4] Див.: *Катехизм Католицької Церкви*, 1285.
- [5] Див.: *Катехизм Католицької Церкви*, 1302-1304.
- [6] Див.: *Катехизм Католицької Церкви*, 1322; Венедикт XVI, Апостольське Звернення *Sacramentumcaritatis* [Тайна милосердя], 17.
- [7] Венедикт XVI, Енцикліка *Deuscaritasest* [Бог є любов], 33.
- [8] Див.: Павло VI, *Evangeliiinuntiandi* [Звіщати Євангелія], 75
- [9] Див.: Іван Павло II, *Redemptorismissio* [Післаництво Відкупителя], 21.
- [10] Див.: Іван Павло II, *Redemptorismissio* [Післаництво Відкупителя], 1.
- [11] Див.: Павло VI, *Evangeliiinuntiandi* [Звіщати Євангелія], 80.
- [12] Див.: Іван Павло II, *Redemptorismissio* [Післаництво Відкупителя], 90.
- [13] Іван Павло II, Пост-синодальне Звернення *Ecclesia in Oceania*[Церква в Океанії], 18.